

Îmi părea... cum să vă spun:
Nins de ani, Moșul Crăciun.
Fața-i era surâzătoare,
Iar vocea, blândă și mângâietoare.

Veșminte groase de purpură-avea...
Se asortau perfect cu sania,
Din care coborî râzând...
Eu, grabnic în brațe-l cuprind.

Nu știu de credeți au ba,
Dar, până-n Laponia,
Drumul îmi păru, așa,
Cam de-o clipă și ceva.

Și-apoi, cu uimire-adâncă,
Casa Moșului, gătită
De-o veșnică sărbătoare,
Zări... e impunătoare!